

[Kirkeministeren.]

til at give kirken virkelig frie forhold. Jeg skal som sagt ikke ved denne lejlighed gå dybere ind herpå, men vil under finanslovdebatten beskæftige mig en smule med disse ting.

Til slut vil jeg blot igen takke ordførerne og udtale ønsket om, at vi snart må få det foreliggende lovforslag gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ove Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 1, foregående forhandling i tidenden sp. 1498, 1579, 1700, 1836 og 1878).

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Kampmann): De ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Bøgholm var i deres indlæg inde på udenrigspolitiske betragtninger. Stats- og udenrigsministeren er, som det vil vides, i dag afrejst til et NATO-møde i Paris, og minister Ernst Christiansen vil først i aften vende hjem fra et møde i Europarådets ministerkomité. Jeg skal derfor på regeringens vegne i al korthed fremsætte enkelte bemærkninger i anledning af de to ærede medlemmers indlæg.

Der er ingen grund for mig til ved denne lejlighed at komme nærmere ind på hele den storpolitiske situation. Regeringens syn herpå fremgår af, hvad stats- og udenrigsministeren ved flere lejligheder i den sidste tid har udtalt offentligt, og jeg kan nøjes med at henvise til disse udtalelser. I vurderingen af verdenssituationen efter

den sidste Genøvekonference kan der vel næppe siges at være nogen divergens mellem regeringen og det parti, de ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Bøgholm repræsenterer, og der er derfor så meget mindre anledning for mig til nu at optage tingets tid med gentagelse af, hvad stats- og udenrigsministeren har udtalt i denne henseende.

Jeg skal heller ikke komme nærmere ind på det ærede medlem hr. Bøgholms bemærkninger om det nordiske samarbejde udover at sige, at vi fra regeringens side ikke deler hans bekymringer for, at dette arbejde vil sygne hen.

Jeg skal derimod sige nogle ord om Danmarks forhold til det europæiske kul- og stålfællesskab — et spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bøgholm også kom ind på, idet han anførte grunde, der efter hans formening talte for afsluttelse af en associeringsaftale med fællesskabet. Hertil skal jeg bemærke, at spørgsmålet om en eventuel dansk tilslutning under en eller anden form til kul- og stålfællesskabet var genstand for overvejelse, da fællesskabet i den forrige regerings tid blev dannet. Der var dengang enighed om, at tiden endnu ikke var inde til et sådant skridt. Danmark har foreløbig oprettet en repræsentation hos den øverste myndighed og følger derigennem udviklingen indenfor fællesskabet, og konkrete problemer af fælles interesse har været gjort til genstand for bilaterale drøftelser, bl. a. under økonomi- og arbejdsministerens besøg i Luxembourg i juni i år. En associeringsaftale, der blot indeholdt bestemmelser om gensidig konsultation om spørgsmål af fælles interesse, efter mønstret fra den engelske aftale med fællesskabet, ville — såvidt vi kan skønne — ikke betyde nogen større forandring i den bestående tilstand.

Det er mit indtryk, at forholdene — bl. a. problemerne i forbindelse med det stedfindende arbejde med henblik på oprettelse af et fælles nordisk marked — i dag ikke er så afklarede, at en positiv stillingtagen er mulig; men regeringen har fortsat sin opmærksomhed henvendt på hele spørgsmålet om et nærmere samarbejde med fællesskabet.

Det ærede medlem hr. Bøgholm bad endvidere om en udtalelse vedrørende Danmarks stilling efter Messinakonferencen.

Det, der skete på denne konference i juni